

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. Gh. Stratulat)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Vascan, E. Fistican, V. Negru)

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Antonida Dubovik împotriva deciziei din 14 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Antonida Dubovik împotriva Direcției refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea deciziei nr. 202/15/DR din 08 mai 2015 și obligarea acordării unei forme de protecție,

c o n s t a t ă:

La data de 05 iunie 2015, Antonida Dubovik a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova solicitând anularea deciziei nr. 202/15/DR din 08 mai 2015 a Direcției refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și obligarea acordării unei forme de protecție.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că prin decizia nr.202/15/DR din 08 mai 2015, emisă de Direcția refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, i-a fost respinsă cererea de azil, iar decizia i-a fost adusă la cunoștință la data de 08 iunie 2015.

Menționează că, s-a născut la data de 20 iulie 1958 în s. Paris, regiunea Celeabinsk și este cetățeană a Federației Ruse.

La data de 07 mai 2015 a depus o cerere de azil la Direcția refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova conform art. 51 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr.270 din 18 decembrie 2008.

Prin decizia nr.202/15/DR din 08 mai 2015, care i-a fost adusă la cunoștință la data de 08 mai 2015, i-a fost respinsă cererea de azil în temeiul art. 60 alin.(1) lit. c) și art. 63 alin.(2) lit. a) al Legii privind azilul în Republica Moldova.

Susține că, la adoptarea deciziei nu au fost examinate aspectele ce țin de faptul că a plecat din Federația Rusă din motiv că a fost urmărită de mai multe grupări criminale și autoritățile de stat nu au putut să-i acorde protecție.

Prin hotărârea din 25 ianuarie 2016 a judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Antonida Dubovik împotriva Direcției refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind anularea deciziei nr. 202/15/DR din 08 mai 2015 și

obligarea acordării unei forme de protecție.

Prin decizia din 14 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Antonida Dubovik și s-a menținut hotărârea din 25 ianuarie 2016 a judecătoriei Centru, mun.Chișinău.

La data de 01 noiembrie 2016, Antonida Dubovik a declarat recurs împotriva deciziei din 14 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel din 14 septembrie 2016, anularea deciziei nr. 202/15/DR din 08 mai 2015 a Direcției refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și obligarea acordării unei forme de protecție prevăzute la art. 16 al Legii privind azilul în Republica Moldova.

În susținerea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele pricinii și nu au luat în considerare declarațiile sale ca fiind veridice.

Consideră că, instanța de apel nu a întreprins toate măsurile necesare întru examinarea obiectivă și sub toate aspectele cazul dat, examinând cauza fără o analiza amplă a tuturor circumstanțelor pricinii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 14 septembrie 2016, iar Antonida Dubovik a declarat recurs la data de 01 noiembrie 2016, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Antonida Dubovik, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Antonida Dubovik nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Antonida Dubovik.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Antonida Dubovik împotriva deciziei din 14 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală